

[Erhard Jakobsen]

intet som helst at gøre med en anerkendelse eller en fordømmelse af, hvad der foregår, og det har slet ikke noget at gøre med regeringens syn på sagen. Det var, hvad jeg mente om de ting.

Jeg har ikke bedt regeringen om at give tilslutning til det, jeg her siger, og det kunne aldrig falde regeringen ind at bede mig om at sige, hvad regeringen f.eks. er nødt til at sige, fordi folketinget har pålagt regeringen at gøre det.

(Kort bemærkning).

Albrechtsen (VS):

Nej, men det, vi har bedt om, er, at ministeren bekræfter den holdning, som også udenrigsministeren har forpligtet sig til at fremføre i og med anerkendelsen af de dagsordener, som er vedtaget af folketinget. Når ministeren så ikke vil svare på spørgsmålet, om ministeren er enig i de udtalelser, som hr. Erhard Jakobsen nu kommer med, og som er i ganske og aldeles modstrid med den politik, folketinget har fastlagt gennem dagsordenerne, så må det give anledning til den allerstørste betænkelighed. Det spørgsmål synes jeg ikke ministeren kan komme uden om at besvare.

Ministeren kan heller ikke komme uden om at besvare det ved at komme med arrogante betragtninger om, at jeg kan have mine egne fortolkninger osv., for jeg stiller ministeren det helt præcise spørgsmål, om ministeren er enig i den analyse. Jeg kunne ikke forestille mig, at ministeren kunne være enig i den analyse. Men ministerens besvarelse efterlader det indtryk, at den mulighed foreligger, og det indtryk må fjernes.

(Kort bemærkning).

Lasse Budtz (S):

Den parlamentariske situation i denne sal er jo heldigvis af en sådan karakter, at det er komplet ligegyldigt, hvad hr. Erhard Jakobsen mener. Hr. Erhard Jakobsen mente, at det var ligegyldigt, hvad vi vedtog. Det er det heldigvis ikke. Det er derimod fuldstændigt ligegyldigt, hvad hr. Erhard Jakobsen mener i denne sag. Lykkeligvis ligegyldigt.

Men det er sandelig ikke ligegyldigt, hvad regeringen mener, og industriministerens reaktioner på hr. Erhard Jakobsens udtalelser

mere end antyder, at regeringen har den samme opfattelse af forholdene i Sydafrika og af den fascistiske, diktatoriske Bohtaregerings opførsel som hr. Erhard Jakobsen. Dette vil jeg anmode industriministeren om at demtere.

Industriministeren (Stetter):

Jeg har udtrykt regeringens mening vedrørende det lovforslag, som jeg på regeringens vegne har fremsat, fordi et flertal her i folketinget har pålagt regeringen at fremsætte dette forslag.

Hr. Erhard Jakobsen har måske alt i alt haft ordet i 3 eller 4 minutter og har sagt, at der skulle mange timer til at forklare hr. Erhard Jakobsens mening om Sydafrika. Der er ingen, der kan forlange eller forvente, at jeg skal kommentere enkeltheder.

Hr. Erhard Jakobsen og jeg er enige om, at der snarest muligt skal gennemføres en ophævelse af systemet apartheid. Hvis man ikke når det, garanterer jeg dette ting, at der vil ske enorme tragedier i et omfang, som man ikke gør sig noget begreb om. En så alvorlig situation kan ikke klares med polemik.

Vi har forskellige meninger om, hvilke midler der skal anvendes. Det er helt legalt i et demokrati, men lad være med at klandre hinanden for disse meninger. Jeg vil påstå, at regeringens og hr. Erhard Jakobsens opfattelse af, hvilke midler der skal anvendes, er mindst lige så god som oppositionens.

Vi taler om noget, som vi ikke kan have viden om uden fra bøger, aviser, TV o.lign. Det er farligt, at vi, om jeg så må sige, går i detaljer, men én ting tror jeg at både oppositionen og regeringen og hr. Erhard Jakobsen er enige om: hvis der ikke snart sker fremskridt med hensyn til fjernelsen af apartheidssystemet, så vil man risikere, at det hele ender i kaos og tragedie.

Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):

Vi kan ikke have en lang debat på korte bemærkninger, så vi må stile mod sidste runde.

Hr. Kelm-Hansen har ordet for en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Kelm-Hansen (S):